

v e r e n i g i n g
O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor publ. en abonn.: E. Brugsma ~~weg~~ 1, f. 512 2555 SC Den Haag tel: 684541

Secretariaat: Kramsvogellaan 29 2566 CB Den Haag tel: 254273

verschijnt 2 x p. maand
=====
N A D R U K verboden

27e jaargang nr. 14
=====
8 april 1983

x in de kantlijn betekent de vraag
" " " " " het antwoord

Goeden avond vrienden.

Aan het begin van elke bijeenkomst en dus ook deze de bekende waarschuwing: wij zijn niet alwetend, zijn niet onfeilbaar, denkt U a,u,b. zelf na. De door u aan het begin van het jaar gekozen titel voor dit onderwerp luidt:

T R A N S F O R M A T I E - P R O C E S
=====

Ik zal zo vrij zijn u allereerst duidelijk te maken wat transformatie al zo in kan houden. U allen kent wel de elektrische transformator. Het proces van de transformatie blijkt afhankelijk van enkele zaken: er moet een ingang zijn waarbij stroom ingaat, een uitgang, waar stroom wordt afgenomen. Beide zijn geheel afzonderlijke stroomkringen die echter elkander beïnvloeden middels een lichaam dat een magnetisch veld genereert. Zonder directe verbinding wordt dan een overdracht van energie van de ene kring naar de andere tot stand gebracht.

Ook in de natuur kent u dergelijke processen wel degelijk. Denk aan de reeks: eitje wordt rups, rups wordt cocon, cocon wordt vlinder.

Schijnbaar is er bij deze processen dus sprake van een veranderen van het ene in het andere terwijl echter het wezen gelijk blijft.

In het transformatieproces dat wij op deze avond ter discussie willen stellen is dit laatste punt bovenal belangrijk: in wezen gelijk blijven.

Elke mens beschikt over verschillende vormen van energie en een aantal mogelijkheden. Hij kan deze op velerlei wijze activeren. Om U enkele voorbeelden te geven: wilskracht of opwinding kunnen u tot schijnbaar onmogelijke lichamelijke prestaties aanmoedigen. Bij seksualiteit wordt een punt bereikt waarbij de lichamelijke processen aanmerkelijk versneld worden, de ervaringsmogelijkheden sterk gekoncentreerd worden en zo uiting en gedrag ver van de norm afwijken. Deze toestand wordt gevolgd door een algehele ontspanning, die de terugkeer tot normaal vooraf gaat.

Al deze processen hebben in demens met elkander gemeen, dat nergieën veranderen en schijnbaar worden opgevoerd boven de norm. Hierbij is dus niet alleen de latente energie van de mens zelf nodig maar eveneens een middel of werking, waardoor deze energie versterkt, van aard veranderd of uitgebreid kan worden.

De schijnbare bron kan een soort stille reserve zijn, zoals bij een gardloper die na grote inspanning een tweede of derde adem krijgt - dank zij zijn training en wilskracht. Het kan echter evenzeer een omzetting zijn, waarbij psychische energien worden gebruikt om om te zetten in lichamelijke en zo alle lichamelijke reserves geheel en juist te kunnen gebruiken. Bij de mens bestaat zelfs de mogelijkheid dat een vorm van energie wordt aangeboord van geestelijke- en dus geheel niet stoffelijke - aard, die vervolgens in de mens wordt omgezet tot een stoffelijk bruikbaar equivalent hiervan.

Bij al deze mogelijkheden is het verschijnsel op menselijk vlak - en soms ook elders: verhoogde prestatie. Als algemene term gebruikt men wel het woord overprestatie. In alle gevallen is er sprake van één werking die voor het proces bepalend is: het bewustzijn.

Terwijl instinctief geleide processen als die van de vlinder of door natuurwetten bepaalde processen zoals bij de transformator een steeds gelijkblijvend resultaat brengen - zoals het omvormen van elektrische stroom van het ene naar het andere voltage volgens de verhouding van de twee spoelen - en dus als een in zich bepaald deel van het zijnsproces tot uiting komen, zullen de transformaties die zich in de mens afspelen variabele van waarde zijn en mede bepaald worden of kunnen worden door zijn eigen denkvermogens, wilskracht en voorstellingsfactoren, die dan toch middels psychische processen stoffelijke resultaten veroorzaken.

Het zal u waarschijnlijk duidelijk zijn geworden dat je deze laatste processen eventueel kunt omkeren. Wat overigens niet altijd even gemakkelijk is. Maar wanneer u op aarde over bepaalde vormen van energie beschikt kunt u dezen misschien omzetten in andere vormen van b.v. geestelijke nergie.

In de oude magischegebruiken treffen wij vele voorbeelden van een dergelijke werkwijze aan. Neem als voorbeeld de magier die een groot "werk" wil verrichten en dan reeds enkele maanden te voren begint zich te onthouden van geslachtsverkeer, bepaalde voedingsmiddelen niet gebruikt, zelfs een teveel aan slaap afwijst. Kortom: hij volgt een bijzondere leefregel en zal zich op vele gebieden beperken, maar geestelijk zich anders en meer dan normaal reeds in gaan spannen.

Bij deze wijze van werken gaat het voornamelijk om het bevorderen van de mogelijkheid lichamelijke energien en psychische energien om te zetten. Om u een voorbeeld te geven: sexuelle onthouding kan soms worden omgezet in een beter gebruik van stem en rede. Men verkrijgt dan een juister gebruik van de magische kwaliteiten van het geluid.

Met deze energien kunt je echter ook geheel andere zaken bereiken en zo b.v. bijzonder sterke uitzending van gedachten bereiken. Is je dit alles nog niet voldoende en heb je enig besef van het bestaan van een andere wereld dan kun je zelfs - zover je je van die wereld bewust bent - alles omzetten in energien die niet meer tot je als normaal beleefde, maar tot een geheel andere wereld behoren. Dat kan dan dus een geestelijke wereld zijn waarin je b.v. door uittrekking terecht kunt komen.

Het kan daarnaast gebruikt worden in de astrale sfeer voor b.v. verdediging en aanval; zodat je bij elk transformatieproces wel heel goed moet uitkijken wat je doet en vooral ook weten, wat je wilt.

Ik kan op dit laatste niet voldoende nadruk leggen. Transformatieprocessen waarbij psychische en geestelijke krachten een rol spelen zijn zeer sterk afhankelijk van bewustzijn en concentratie, zelfs indien de kracht die gebruikt wordt uiteindelijk van buiten wordt opgenomen.

Het is b.v. onder omstandigheden mogelijk warmteenergie aan de omgeving te onttrekken en deze om te zetten in andere vormen van energie in jezelf. Dit ter zijde.

Hoe verloopt het proces? Wel, elk proces kent eene eigen mechanisme. Soms is dit genetisch als bij de vlinder, soms mechanisch, soms als bij de transformator. Maar voor elke omzetting is altijd weer iets nodig.

Eenvoudigheidshalve zullen wij dit het mechanisme van de transformatie noemen en ons dan afvragen, wat er in de mens voor mechanisme noodzakelijk is.

Noodzakelijk zijn: a. Besef van de kracht. b. Besef van de gewenste vorm van kracht. - Omzetting kan nooit willekeurig geschieden. c. Er moet een mogelijkheid zijn om kracht te investeren, of die nu voornamelijk uit jezelf stamt of van buitenaf wordt opgenomen, en er dient een doel te zijn waarheen de omgevormde kracht kan uitvloeien.

Om dit te vereenvoudigen denken wij aan de bekende elektrische transformator. U kunt aan een kant alles uit of aansluiten zoals u maar wilt, zolang in de andere spoel geen stroom wordt toegevoerd werkt niets.

Omgekeerd: wanneer wel stroom aan de hoofdspool wordt toegevoerd maar aan de secundaire spoel geen kracht wordt ontnomen, is er geen werking. De werkelijke stroom die dan nog kan vloeien is dermate gering dat er alleen enige warmteomzetting kan ontstaan - dank zij het feit dat men een wisselstroom gebruikt. Kortom: wanneer er geen stroom onttrokken wordt functioneert het geheel niet als transformator.

Denk nu aan uzelf. U bent, psychisch gezien, mogelijk ook in lichamelijke zin, werkzaam als een soort transformator. Maar u hebt altijd een bron van kracht nodig waaruit u kunt putten, in of buiten uzelf. Verder hebt u absoluut een doel nodig omdat een transformatieproces nu eenmaal alleen functioneert wanneer ook weer kracht af kan vloeien.

Heel wat mensen beseffen dit vaag wanneer zij proberen te werken met hun krachten en kiezen dan maar een zeer algemeen doel. Dit is ten zeerste te ontraden; het bergt de volgende gevaren.

1. Het is mogelijk dat je terecht komt in een wereld, bij personen of toestanden, waardoor u meer kracht wordt onttrokken dan u in feite gedurende enige tijd kunt opbrengen en/of opnemen.

Bij een transformator zou dit het doorbranden van een van de spoelen betekenen, bij de mens resulteert dit gemeenlijk in een nogal sterke psychische schok, gevolgd door een periode waarin het niet meer mogelijk is een dergelijk experiment met enig resultaat anders dan schade voor jezelf te ondernemen.

2. Men kiese dus een zeer bepaald doel. Welk? Elk doel waarop wij onze kracht willen richten dient in overeenstemming te zijn met de krachten waarvan wij ons bewustzijn en passen binnen het kader van ons besef. Anders komt men tot verspilling en nutteloze inspanningen. Het heeft nu eenmaal weinig nut met een moker achter een vlo aan te zitten.

Zoals het ook al weinig zin heeft een olifant met een vliegemepper te lijf te gaan of met een kanon op een mus te schieten.

Wanneer ik weet dat ik over grote krachten beschik en niet in staat ben de afvloeiing daarvan zelf en bewust te regelen is het beter ook een doel te kiezen dat grote krachten vergt. Zelfs wanneer je geleerd hebt je energie in te delen en eventueel in te perken zul je je nog steeds af moeten vragen welke kracht en hoeveel daarvan men nodig denkt te hebben. Daarna dient men zich innerlijk af te vragen op welke wijze men de meest passende vorm van kracht in of door zich kan opwekken.

Welk doel kan men in het begin het beste kiezen? Neem als eenvoudig doel b.v. het genezen van een medemens. Wanneer de kwaal bekend is of aanvoeld kan worden - wat afhankelijk is van uw gevoeligheid op dit gebied - is het mogelijk alleen door uw wil plus concentratie op de ander de energie die in uw eigen wezen bestaat of aan uw eigen wezen wordt toegevoerd om te vormen tot een zeer specifieke vorm van energie die t.a.v. de zieke genezend zal kunnen werken.

Een meer ingewikkeld doel: U zoudt gaarne willen dat b.v. de Kous of Andropov of b.v. Reagan in een bepaalde richting beïnvloed zou worden. Dat lijkt misschien heel erg gemakkelijk: wij sturen zo iemand onze goede gedachten en baste. Vergeet u dat maar liever.

Zelfs wanneer wij over zeer grote energieën kunnen beschikken zult u alleen met precies de juiste impuls enig resultaat kunnen boeken. De aard en afstemming van die impuls wordt dan niet bepaald door hetgeen u kunt opbrengen en juist acht. U zult bij afstemming geheel in moeten spelen op de afstemming en karakteristiek van de ander.

Wat er op neerkomt, dat u zich zeer goed dient in te passen binnen het kader van de eigen reactie en denkmogelijkheden van een dergelijk iemand. Zonder dit is enige doelmatige beïnvloeding eenvoudig onmogelijk. Waaruit u wel duidelijk wordt, dat dergelijke zaken al weer veel moeilijker worden.

Je kunt natuurlijk ook het allermeest moeilijke doel voor een dergelijke poging tot beïnvloeding. Je kunt proberen bepaalde energien over te brengen naar een bepaalde sfeer om daar een bepaald resultaat tot stand te brengen.

Neem als voorbeeld hoog zomerveld. U probeert dan een soort oplading - een energie reserve tot stand te brengen. Denk in dit verband aan de werking van een spoel, een condensator, een accumulator. Niet alleen moet u dan innerlijk in staat zijn, de juiste afstemming te vinden, maar u zult zich bovendien enige tijd achtereen deze sfeer en de daarin tot standkome krachreserve voor moeten stellen.

U zult dan verder met besef van die sfeer en een concentratie op het wezen van die sfeer moeten proberen steeds weer uw eigen krachten naar de gewenste reserve te projecteren.

Slaagt u daarin dan kunt u in deze sfeer inderdaad krachten voor later gebruik opslaan. U kunt dit proces dan vele malen herhalen zonder dat van een noemenswaardig krachtverlies sprake zal zijn. 100 x een dergelijke poging ondernemen is niets te veel of te weinig.

Wanneer je echter het gevoel krijgt dat een verdere toevoeging van jouw kant niet meer mogelijk is - bij de poging tot projecteren krijgt men dan in zijn gevoel een soort terugslag - dient men die kracht vervolgens op een gekozen doel te ontladen. Dit kan liggen in deze sfeer zelf, in uw eigen wereld of een lagere sfeer. Maar nog steeds geldt dat u daar dan ook een punt moet kennen waarvoor die ontlading goed, geschikt zal zijn.

In dergelijke gevallen brengt u echter in die andere werelden of sferen slechts een versterking tot stand van zaken die daar reeds bestaan.

Je kunt dus in feite niets veranderen. Je kunt alleen reeds bestaande processen - op aarde ook psychische - versnellen of afremmen.

Wij zullen nu de aanloop eens nagaan voor eenzelf beginnen met een dergelijk transformatieproces. Wanneer u dit wilt proberen mag uw buitenwereld voor u niet belangrijk zijn. U kunt het dus niet "even" doen terwijl de t.v. reclame loopt en u wacht op de voetbaluitslagen. Dit is zinloos.

Elke houding die voor uzelf de mogelijkheid tot ontspannen en concentratie biedt kan worden aangenomen. Wel is het beter wanneer u vooral in het begin voor deze processen steeds weer een gelijke houding aanneemt. Indien het maar even mogelijk is doet u er goed aan, ook steeds weer dezelfde inleidende gedachten en concentratieprocessen te gebruiken.

De concentratie kan b.v. geschieden door middel van een voorstelling waarmee u zich intens bezighoudt. Het kan in het begin zeker ook kontemplatief zijn: het beschouwen van een begrip of iets waarbij elke afwijkende associatie steeds weer tot het beschouwde wordt herleid.

U komt dan langzaam maar zeker in een toestand, waarin u van de eigen wereld vervreemd lijkt. Op het ogenblik dat dit gevoel van "los" zijn optreedt dient u zich te realiseren dat er in u en rond u een kracht is, waarmee u wilt gaan werken.

Het is nog niet nodig het doel te bepalen, maar je moet wel het gevoel krijgen dat je opgeladen wordt of bent. Is dit voldoende gevorderd - je voelt dit als mens meestal als een soort prikkeling - of het gevoel hebt dat er rond je wind waait, dan kun je wel voelen en stellen: er is in mij nu een enorme kracht aanwezig.

Op dat ogenblik en niet eerder begint u zich bezig te houden met de vraag waarheen u die kracht wenst te ontladen. De kracht in u wordt hierdoor reeds deels omgevormd.

U vraagt zich af, hoe die transformatie verloopt? Zij wordt in feite grotendeels bepaald door het psychische beeld dat u zich vormt van de bestemming voor die kracht.

U bouwt zo in feite een soort brug. Enerzijds is er in u een ikbeeld dat u niet zou kunnen verliezen indien u dit wenste, aan de andere kant bouwt u een voorstelling op van de mens of het voorwerp waarop u de kracht wilt richten, eventueel aangevuld met een beeld van de wereld waarin die kracht werkzaam zou moeten worden.

Op het ogenblik dat deze voorstelling a.h.w. mee gaat resoneren - een verandering in de spanning terwijl je je even door het doel gebiologeerd gevoelt, zodat het aanvoelt of er in je iets in beweging dreigt te komen - probeert u met hoogste concentratie uw gehele kracht of zoveel daarvan als u noodzakelijk acht naar het als voorstelling opgebouwde doel te zenden.

Feitelijk is het deze intense voorstelling die een proces in u doet ontstaan dat zich buiten de verandelijk redelijke mogelijkheden van de mens om voltrekt. Geestelijk is dit wel uitlegbaar, maar dan zou ik met allerhande meerdimensionale formules op de proppen moeten komen en dat is voor het merendeel van degenen hier toch wel te moeilijk. Wil iemand hierop nog terug komen zo kan dit na de pauze alsnog geschieden.

Wij hebben als uitgangspunt de mens genomen die dit bewust en wel overwogen tot stand probeert te brengen. Maar er zijn konditioneringen mogelijk. Zo goed als u b.v. automatisch het oog dichtknijpt op het ogenblik dat er iets opanaan stormt - zandkorrel of vliegje - en daarbij meestal nog op tijd reageert, zo kunt u zich aanwennen deze spanningen niet meer langzaam en als omschreven op te wekken.

In feite gaat het er om, deze processen als instinctmatig en veel sneller te laten verlopen. Iemand die daarin vergevorderd is kan a.h.w. door zich te realiseren dat er kracht in hem is die omgezet moet worden in iets anders de juiste toestand in zich wekken.

De kracht waarover u kunt beschikken is afhankelijk van uw eigen reserves. Het eigen zenuwstelsel zal altijd hierbij betrokken zijn, al levert het maar de startenergie. Daarnaast kunt u gemeenlijk beschikken over krachten die u van buitenaf opneemt.

De krachten van buitenaf wil ik voor alle duidelijkheid iets nader omschrijven. Een van de krachten die men nogal gemakkelijk uit zijn omgeving op kan nemen hangt samen met een gering ozon-percentage in de ademplucht aanwezig en door zijn speciale structuur zekere veranderingen binnen het organisme tot stand brengende.

Om misvatting te voorkomen: denk niet dat zuivere ozon of een zeer hoog percentage daarvan een goede ademplucht is. Dat is het zeker niet en kan werken als een soort gif. In kleine hoeveelheden helpt het echter bepaalde lichamelijke processen op gang te brengen en verhoogt de geleidbaarheid binnen een deel van de weefsels.

Dit effect is vaak door gerichte en diepe ademhaling - ademhalingsoefeningen - te benaderen, zelfs wanneer het daarbij vooral om betere oxygenatie gaat. Hierdoor kun je niet alleen jezelf wat meer helderheid verschaffen, maar je kunt jezelf daardoor ook een soort explosieve kracht verlenen.

Een voorbeeld? Ja. Iemand die zenuwachtig of zelfs angstig is kort voor deze op b.v. een toneel moet optreden ziet u heel vaak kort voor het opgaan enkele malen langzaam en zeer diep zien ademen. In feite neemt men zo meer zuurstof op, waardoor bepaalde processen in het lichaam snel iets anders gaan verlopen en b.v. spanningen sneller afvloeien. Men doet dit omdat men het gevoel heeft, dat men hierdoor gemakkelijker functioneert.

Denk, om bij het zelfde beeld te blijven, ook eens even aan iemand die tijdens een tour de chant niet slechts verschillende liederen zingt, maar dezen ook a.h.w. uitbeeldt. Velen van hen zijn gewend zich even met de rug naar het publiek te stellen om, zich omkerende, a.h.w. in een andere persona weer op te komen en hun nieuwe lied te beginnen.

Dergelijke mensen halen even heel diep en langzaam adem. De opmerkelijke toeschouwer zal dit mogelijk ontgaan, maar zal wel kunnen constateren, dat met die nieuwe persona ook een andere vorm van ademhaling een rol speelt, zelfs wanneer men een bepaalde techniek daarvoor geleerd heeft en volgens eigen denken nog steeds hanteert.

Bij zeer velen valt het volgende op: bij het zich van het publiek afwenden volgt een heftige en aangehouden zucht, gevolgd door een diepe, langzame ademhaling. Tijdens het omdraaien volgt dan nog een korte inademing gevolgd door een krachtige korte uitademing en dan begint men weer mer gebaren, lied e.d. Ik kies dit beeld omdat een ieder, die veel met buhnewerk te maken heeft gehad die zal hebben opgemerkt en vooral bij de grotere zangers dit proces wel heeft moeten opmerken.

Wat hier gebeurt is in feite niets anders dan een even weer opladen van eigen lichaam en een zich gelijktijdig psychisch instellen op een nieuwe procedure. Men doet dit omdat men bij ervaring weet, dat het op deze wijze gemakkelijker wordt zijn uitstraling aan te passen bij een geheel ander type lied en dat ook een toer die veel beheersing vergt op deze wijze met grotere gevoelens van zekerheid en kracht volbracht kan worden.

Ook voor u geldt, dat met een dergelijke techniek men beter kan presteren, zich zekerder zal gevoelen en zelfs in het eigen tijdsbesef een lichte verschuiving zo kan veroorzaken.

Ik gaf u deze voorbeelden om duidelijk te maken dat het opnemen van kracht uit de omgeving en het gebruik hiervan om lichamelijk en ook psychisch bepaalde veranderingen tot stand te brengen heel normaal is zodat het zelfs gedaan wordt door mensen, die mogelijk verder geheel niets van het paranormale afweten.

U hebt dus verschillende krachten buiten u die bruikbaar zijn. Buiten deze z.g. odd-kracht, die ik liever ozonkracht zou willen noemen, bestaat verder nog de z.g. levenskracht.

Deze is wat vergelijkbaar met de statische lichtelectrische spanning die altijd t.a.v. aarde - het nulpunt - bestaat. Loopt het potentiaal op, dan blijkt uw zenuwstelsel eveneens zijn reacties te wijzigen. Iemand, die echter sterk gekoncentreerd is, zal onder dergelijke omstandigheden niet rusteloos worden, maar in tegendeel vaak betere en snellere prestaties leveren.

Voorbeeld: voor een onweer bent u vaak prikkelbaar en nerveus tenzij u zeer actief bezig bent. Na het onweer ontstaat een onspanning. Loomheid zet in maar maakt (ozon in de lucht) plaats voor een vastig en bewust actief zijn.

Het is mogelijk het eigen potentiaal t.a.v. de omgeving te beïnvloeden door o.m. bepaalde wijzen van concentreren. Het resultaat is een betere actiemogelijkheid en bij concentratie een versnelling van het actietempo.

Levenskracht is iets dergelijks. Je kunt het van buiten opnemen. Het is overigens mogelijk middels bepaalde werkstoffen die men in het lichaam opneemt eveneens dit effect te bereiken, maar raadzaam is dit niet omdat de opname een automatisch en niet meer te beheersen proces wordt, dat zonder waarschuwing of kennelijke reden opeens afbreekt.

Levenskracht die men heeft opgenomen moet via een denkbeeld worden verder gespeeld en kan niet zonder meer geprojecteerd worden. Geeft men deze kracht niet na zeer korte tijd verder, dan ontstaat in u een overprikkeling, een geladenheid. Het beroert niet alleen het actieve zenuwstelsel maar ook het sympathicum en voert dan tot onrust en mogelijk zelfs driftuitbarstingen.

Een derde vorm van kracht die altijd rond je aanwezig is zou je geestelijke energie kunnen noemen. Het is een kracht die, boven het astrale uitgaande, op de grens ligt van het mystieke denken. Wat wil zeggen: een opgaan in bepaalde krachten of vormen daarvan zonder dat dezen voor anderen werkelijk zijn of kenbaar bestaan.

Deze kracht heeft iets onwerkelijks, maar je kunt je er van bewust worden. Of anderen dit nu een gevolg van zelfsuggestie noemen of anders, het functioneert in ieder geval.

Deze kracht kan in de praktijk alleen worden opgenomen in merkbare hoeveelheid waar er reeds in u opeel voor bestaat. Het is dus niet mogelijk in het begin van de omschreven procedure voor beginners het eigen potentiaal reeds daarmee te verhogen.

Wanneer u wat verder komt in deze transformatieprocessen zult u ontdekken, dat er nog andere mogelijkheden zijn daarbij die zelfs gaan tot de directe oerkracht toe. Wie dit laatste eenmaal beheerst kan zelfs van stenen broden maken. Er zijn trouwens bakkers die nu zonder enige kracht reeds het tegenovergestelde weten te bereiken. Wie zover is, kan metalen veranderen in andere metalen, van water wijn maken enz. enz.

Dit betekent dat een beeld - want dit moet bestaan - van brood, een bepaald metaal enz. gebruikt wordt als een matrix waartussen je eenvoudig zelfs moluculaire en atomaire structuren aanpast. Wat neer komt op een veranderen van het evenwichtspatroon dat tussen kleinste delen van de materie bestaat.

Dan werk je met de kracht die in de materie en een deel van de geestelijke werelden erg belangrijk is - dus niet in alle geestelijke werelden. Degene die deze krachten wil beseffen en hanteren zal met zijn bewustzijn ten minste doorgedrongen moeten zijn tot de grenzen van de "goude licht sfeer". Een sfeer waarin leven en levenskracht nog wel afzonderlijk aanwezig is, maar in alle verschil zoals een mens dit pleegt te beseffen feitelijk wegvalt en in de plaats daarvan een geheel ander uitwisselings en herkenningsproces op gang komt.

De vraag voor u is naar ik meen dan ook: welke kracht kan ik gebruiken? Voor een ieder die wil oefenen met een transformatieproces geef ik de raad: maak allereerst gebruik van uw eigen krachten, eventueel aangevuld met de z.g. odd of ozonkracht die u kunt opnemen.

Maak daarnaast zover u maar mogelijk is gebruik van het "opgeladen zijn". Bemerkt u, dat u iets gespannener bent dan normaal zo is de kans groot, dat uw eigen potentiaal iets boven de norm van de omgeving ligt. U kunt dan ook deze: energie gebruiken.

Het proces in de mens: ontspannenheid en concentratie vormen zoals gezegd een wereldvervreemding. Hierin leef je als in een eigen wereld. Deze eigen wereld gehoorzaamt dan voor jou aan de wetten die inhaerant zijn aan eigen besef en wezen.

Alles wat hierbinnen plaats vindt kan bewust door wil, wens, voorstelling tot stand worden gebracht maar vormt zover het bewust te volgens is in feite alleen een analoog t.a.v. de instelling van het gehele wezen, die op deze wijze voor u kenbaar wordt bepaald.

Ben je zover dat je je krachten met dit beeld één weet te maken dan is het zeker mogelijk krachten naar elk voorstelbaar doel te zenden. Dit voorstelbare kan zowel emotioneel als voorstelling of redelijk beeld bestaan, maar moet voor jou betekenis hebben wil je er van gebruik maken om de krachten te richten en naar het gekozen doel te geleiden.

Begin eenvoudig. Ik zou u willen voorstellen om bij eerste proeven allereerst eens te pogen krachten op te wekken en dan naar een medemens te projecteren. Probeer verder eens bepaalde stemmingen over te stralen naar andere mensen - die u een beetje kent.

Op deze wijze krijgt u enig gevoel voor het proces zelf. Daar dit in zich grotendeels gevoelsmatig gaat, is wilskracht in feite hier iets wat niet bepaald gemakkelijk definieerbaar is; het is niet meer gebonden met een bepaald streven of zelfs een bepaald doel dat expliciet kan worden neergezet. Het willen is een vaagheid, maar deze moet in zich toch een wens bevatten. Uiteindelijk zal dit, zeker tijdens uw eerste pogingen, moeten resulteren in een toch nog stoffelijke voorstelling, die spontaan schijnt te ontstaan maar in feite de representant is van dit vage willen plus de eigen afstemming.

Bent u eenmaal zover dat zult u konstateren dat vooral in het begin de overdracht van kracht maar zwak is. Gaat u verder, dan zult u vaak konstateren dat u gezien de resultaten iets geheel anders overdraagt dan u in uzelf meende te hebben opgewekt. Ook zult u steeds duidelijker inzien dat de resultaten wel vergelijkbaar zijn met het beeld dat u gebruikte om de kracht te richten, maar in feite eerder beantwoorden aan een innerlijke en niet geheel besepte gevoelswereld schijnen te beantwoorden die in u bestaat dan aan het verstandelijke beeld waarvan u wilde uitgaan.

Door dit alles vele malen te herhalen ontstaat een gewenning aan de werkwijze. Hierdoor is het eerst mogelijk, meer krachten te hanteren. Voor u dus begint met pogingen om geestelijke krachten te transformeren zou ik u raden eerst te leren werken met de krachten in u en om u heen, met de krachten die nog behoren tot eigen wezen en eigen aarde. Neem dezen in u op, leer ze om te vormen en uit te zenden.

Wanneer u eenmaal gevoel hebt gekregen voor deze wijze van omzetten van krachten in u zelf kunt u mogelijk overgaan naar een tweede werkwijze.

U hanteert dezelfde krachten als tot nu toe en neemt ook eventueel krachten van buitenaf op, maar probeert dezen nu bewust te veranderen in een kracht die volledig strookt met iets wat in uzelf speelt als gevoel en besef. Richt deze kracht dan ook eens op uzelf. U kunt door juist gebruik hier aan b.v. uw eigen geheugenfuncties aanmerkelijk verbeteren. Besef echter wel dat de zo bereikte verbeteringen altijd van tijdelijke aard zullen zijn.

U zult op deze wijze ook uw eigen uitdrukkingvermogen aanmerkelijk kunnen verbeteren. U zult beter en begrijpelijker kunnen spreken. U kunt de kracht nu ook gebruiken om uw eigen gevoeligheid te verhogen mits u in u daarvan een beeld en daaraan een behoefte kent. SInspiratief werken wordt dan veel gemakkelijker.

Wat voorbeelden zijn, want er zijn natuurlijk veel meer mogelijkheden. Hebt u ook deze mogelijkheid voor uzelf op de proef gesteld en bent u er van overtuigd dat u resultaten daarvan ziet, zo wordt het tijd in het omvormingsproces ook meer geestelijke krachten te gaan betrekken.

Geestelijke krachten kunnen in velerlei vorm voorkomen. Realiseer u, dat u alleen de krachten die u voor uzelf als tot God behorend, lichtend, goed gelden hiervoor bruikbaar zijn. Deze krachten zijn wel niet te dwingen, maar een besef daarvan zoals dit meditatief of zelfs kontemplatief bereikt kan worden zal je, zeker wanneer je het transformatieproces enigszins hebt leren beheersen, opeens een voor u waarschijnlijk geheel nieuwe reeks emoties bieden.

Het is geen zintuigelijk beseffen dus, maar een gevoel, waarbij je echter wel weer in jezelf deze kracht voelt werken en ontstaan. Op hetzelfde ogenblik dat deze kracht door u als werkzaam in u wordt aanvoeld kunt u dan beginnen deze op een gekozen doel te ontladen.

Ontladingspunten kunnen gekozen worden als b.v. : overgegaan. Wanneer u meent dat iemand er geestelijk na de dood niet zo goed aan toe is en u wilt deze in een duisterder sfeer wat kracht en licht geven zijn deze vormen van geestelijke energie zeer wel bruikbaar en geven bovendien vaak de mogelijkheid een behaald resultaat aan te voelen.

En zeg nu niet: het is best mogelijk dat ik denk dat die ander nog in de hel is, maar mogelijk zit hij/zij allang op een hemelse troon, dus ik doe het maar niet. Wanneer u krachten uitzendt naar iemand die deze niet meer nodig heeft zo zal hij/zij in de geest waarin de kracht werd gezonden zorg dragen voor een redistributie. Een dergelijke poging is dus nooit werkelijk zinloos.

Hebt u het gevoel dat er iets gebeurt - een soort antwoordgolf die eveneens grotendeels bestaat uit emotie met soms enkele flarden van meestal visueel overkomende voorstellingen - zo wordt het tijd om te trachten nu ook met deze geestelijke energie op uw eigen aarde te gaan werken. Zij kan echter niet gebruikt worden voor b.v. een stoffelijk genezingsproces. Wel om

psychische processen te beïnvloeden. Daarnaast kunt u er gebruik van maken om de aura van mensen die onevenwichtig zijn zo te beïnvloeden dat een groter evenwicht ontstaat. Indirect zijn er dus wel mogelijkheden om genezende werkingen hierdoor tot stand te brengen, maar men kan zich niet richten op de stof zelf.

Hebt u ook dit alles gedaan zo zult u zeer waarschijnlijk het gevoel krijgen dat u wel als tot nu toe zit te concentreren, maar dat de kracht die u ervaart toch anders aanvoelt. Hoe zij dan wel anders zou zijn zult u waarschijnlijk niet kunnen zeggen. En wanneer u probeert het toch in woorden te definiëren dan blijft het toch bij onredelijkheden en gestamel.

Onder die omstandigheden is het verstandig om in uw meditatief proces - kontemplatief is nu niet meer mogelijk of aanvaardbaar - de gedachte in te weven van "wat moet ik daarmee nu aan?"

U zult ontdekken dat als gevolg hiervan in u spontaan denkbeelden gaan ontstaan, inspiraties komen, die betrekking hebben op kracht, proces en doel. Laat u hierdoor leiden. U zult dan leren hoe uw krachten het meest juist te gebruiken en hoe dezen te verdelen.

Wanneer dit stadium eenmaal bereikt is worden direct stoffelijke beïnvloedingen met gebruik van ook geestelijke energien reeds mogelijk.

Let wel: uw mogelijkheden zijn dan weer niet van bepaald grote omvang, maar er komen kenbare resultaten. Vanaf dit punt wordt het geheel een soort auto-leerproces. Elke keer voel je andere waarden aan en steeds gaat dit gevoel gepaard met flarden van besef die je doen beseffen wat je wel en wat je niet kunt doen.

Het is a.h.w. of er een bijsluitertje ontvangt bij de krachten die je van buiten - uit de geest - ontvangt. Een voorschrift dat zegt: alleen te gebruiken onder die en die omstandigheden voor deze omschreven doeleinden. En vaak zit er bovendien een soort tip bij in de vorm "an een" waarom probeer je dit of dat niet eens?"

Het transformatieproces in zijn geheel bestaat dus uit het vormen van een geestelijke matrix die energien opneemt, aanvaardt, van elke aard of oorsprong zij ook mogen zijn.

Het is dan een opnemen van dit alles in jezelf als deel van jezelf op een zodanige wijze dat je onbewuste wezen de transformatie tot stand kan brengen van de opgenomen kracht tot een kracht die je wenst te hanteren.

Het is duidelijk dat over dit alles nog veel meer te zeggen zou zijn. Ik meen echter binnen de grenzen van het begrijpelijke gebleven te zijn en u enkele praktische aanwijzingen gegevens te hebben. Waar het u niet voldoende is, kunt u alsnog na de pauze vragen stellen die ik kort en bondig zal trachten te beantwoorden.

Ik heb eerlijk getracht zowel het bestaan van het proces als de wijze waarop het werkt enigszins aannemelijk te maken en te verklaren.

Wij zullen nu gaan pauzeren. Indien u vragen hebt zo kunt u dezen misschien nog het beste op schrift stellen. Dat helpt u veelal uw bedoelingen duidelijker te formuleren.

Wanneer een antwoord u niet voldoet kunt u aanvullende vragen stellen zonder verdere uitnodiging daartoe, zolang vraag en aanvulling direct betrekking hebben op dit - mede op uw verzoek - aangesneden onderwerp.

Over 15 a 20 minuten komt het deel van de avond, dat voor u het belangrijkste is omdat u kwaliteit en inhoud daarvan mede zelf kunt bepalen. Tot straks.

Daar zijn wij weer.

En nu komt het belangrijke: u komt nu aan het woord, zij het grotendeels ook middels een soort medium naar ik aanneem. Want ook u hebt nu iemand, die voor u moet praten. Laat ons dan maar meteen beginnen met alle schriftelijke vragen en opmerkingen.

x Kunt u de verschillen aangeven tussen kracht en energie, kontamplatie en meditatie?

- Ik zal het proberen: energie is een toestand, een potentie, die wanneer zij op een bepaald punt gericht wordt en werkzaam wordt, kracht betekent.

Meditatie is een overweging, waarbij de innerlijke processen hun eigen weg kunnen volgen. Kontemplatie is een innerlijk proces waarbij elk denken en besef steeds herleidt wordt tot een en hetzelfde punt. Voldoende?

x Welke energien worden verkregen door respectievelijk kontamplatie en meditatie?

- De meditatieve verkrijging met energie - beter gezegd het contact maken met energie die als potentie reeds bestaat - zal alle werelden en sferen kunnen omvatten.

Kontemplatie kan dit alleen bereiken t.a.v. die werelden die binnen het eigen denk en kenproces uitdrukbaar zijn. De energie is dus wel hetzelfde, het verschil ligt aan het vlak van energie dat bereikbaar is. Voldoende?

x Transformatoren zijn uiteindelijk toch hulpmiddelen. Als men gebruik kan maken van de kracht die je meekrijgt van je schepper en die weet te ontwikkelen, is dan transformatie in geestelijke zin nog noodzakelijk? Een stuiver blijft een stuiver en zal nooit een gulden of een cent worden.

- Degenen onder u die zich het verleden herinneren weten, dat een stuiver eens meer was dan nu een gulden. D.w.z. dat mogelijk de omschrijving hetzelfde is gebleven, maar dat de waarde wel degelijk variabel is.

Wanneer u spreekt over de kracht die u gekregen hebt, spreekt u over de mogelijkheid, de potentie, die in u berust. Maar u bent gelijktijdig deel van een totaliteit en hebt altans theoretisch, toegang tot de totale energie die, ook middels u, tot uiting kan komen.

Wanneer wij dit gaan omschrijven in de termen van verschillende sferen dan gaat het om delen van dit geheel, die echter een eigen kenmerk hebben. Vergelijk met stralingsgebieden zoals je b.v. kleuren definieert, die een eigen frequentie hebben en ook een eigen absorptie frequentie kennen.

Wij spreken over een proces, waarbij uw eigen innerlijke kracht wel degelijk een rol speelt. Om nog even terug te komen op uw "je hebt het gekregen en het blijft zo": een talent dat gebruikt wordt, wordt meer waard. Denk maar aan die oude romans, spelende meestal in de V.S. met titels als "van krantenjongen tot millionair".

Wanneer je begint te werken met een mogelijkheid, die in zich misschien niet veel is en niet "meer kan worden", maar dit nuttig leert gebruiken zal de betekenis daarvan steeds groter en duidelijker kenbaar worden.

Wanneer je het niet gebruikt manifesteert het zich niet en blijft ongeuit en gebruikt, onbeseft zelfs, in zijn eerste potentie berusten. Waarmede ik naar ik hoop uw opmerking voldoende en duidelijk genoeg beantwoord heb.

x Ik begrijp het niet. Wanneer je fijn aan het mediteren bent kun je toch niet ook nog een gelijktijdig bezig zijn met wat je met die kracht wilt doen?

- Het stellen van een doel is ongetwijfeld een verstoring van de rust van de meditatie. Maar in dit geval is de meditatie geen zelfstandig proces, maar slechts de proloog tot hetgeen u feitelijk beoogt: de transformatie.

Ik gun het u zeer zeker om steeds weer fijn te mediteren. Maar dit fijne mediteren is veelal een soort geestelijke zelfbevrediging zonder verdere uiterlijke zin of doeleinden. Tenzij een doel daarin verweven is of, als bij de door mijn gegeven techniek, daaraan bewust wordt toegevoegd.

Wanneer het gaat om een transformatie-proces is het, zeker voor de beginnende, beter om, wanneer eenmaal de gloed van energie bereikt is, daarvoor ook bewust een ontladingspunt vast te stellen. En dan wordt juist daarmee het werkelijke transformatieproces eerst op gang gebracht.

x Wanneer je werkt met krachten en gevoeligheid wordt groter verandert ook je gevoel van werkelijkheid. Is dit niet al een transformatie in jezelf?

- Hierover kan men van mening verschillen. Persoonlijk vindt ik iemand die langzaam wakker wordt eerder iemand, die naar zijn normale toestand terugkeert. Ik acht het geen transformatie.

Wanneer je je steeds meer bewust wordt van geestelijke waarden en steeds gevoeliger wordt verandert ongetwijfeld het beeld dat je je van de wereld maakt en daarmee ook je reacties op die wereld. Maar in wezen keer je alleen maar terug tot hetgeen je feitelijk reeds bent. Ik noem dit geen transformatie en kies voor ontwakken. Maar een ieder mag in dit geval zeker zijn eigen formuleringen aanhouden.

x Wanneer het opladen met energie goedgelukt maar de projectie niet, of als je niet zo goed weet wat je met die krachten aan moet, wat dan?

- Dan verdwijnt de kracht weer. Wanneer je erg onvoorzichtig bent is er een mogelijkheid dat de gehele kracht op jezelf terugslaat. Wat betekent dat je in de plaats van de normaal volgende ontspanning een verhoogde gespannenheid ervaart.

De meest eenvoudige oplossing voor een dergelijke situatie is dan wel het verrichten van stoffelijke arbeid en zo de energie door concentratie op stoffelijke bezigheden te doen afvloeien.

Maar wanneer u inderdaad weet wat u wilt - en wij nemen aan dat u bij het beginnen van een transformatie-proces uitgaat van een reeds tenminste innerlijk gesteld doel - zal een "slecht gelukken" maar zelden voor komen.

Indien u kracht stuurt fdaar waar deze niet nodig is ontstaat zoals reeds gezegd een rediffusie vanuit het punt waarop u die kracht gericht hebt en zal zij voor uzelf een bijzondere betekenis meer hebben. U zult voor uzelf dezelfde ontspannenheid, voldaanheid en volbrengen ervaren, zoals dezen zouden ontstaan wanneer de door u gezonden kracht inderdaad het door u gestelde volledig of ten dele zou hebben waargemaakt. Voldoende?

x Wanneer je geladen bent en je richt je op een beeld van angst ontstaat toch een sfeer die je belaagt?

- Wanneer u uitgaat van een beeld dat u vreest versterkt u inderdaad de invloed van dit beeld op uzelf. U moet dus nooit kracht richten op iets wat u voor uzelve vreest, waar u duidelijk bang voor bent. Er zijn echter vele dingen die u onaanvaardbaar vindt en toch niet werkelijk vreest. Daarop kunt u uw krachten wel richten.

Wil men werken met duistere krachten dan wordt de zaak anders: de angst wordt tot uw dienaar. U zult de angst zelf ervaren als een soort bevrediging, ongeveer als een kind dat in een acht-baan zit:

Het vindt het heerlijk om op de meest vreemde wijzen in een schijn van levensgevaar heen en weer geslingerd wordt.

Ik kan u dit echter niet aanraden. Want een dergelijke bevrediging is gelijktijdig een isolement van al je lichtende mogelijkheden zodat je op de meer duistere energien - die in de angst wel degelijk altijd aanwezig zijn en een rol spelen - aangewezen zult blijven.

x Hoeveel tijd vergt een transformatieproces, d.w.z. van het begin van de concentratie tot het uitzenden van de krachten?

- Daar is geen zinnig woord over te zeggen. Iemand die pas begint kan voor het gehele proces als omschreven iets meer dan 2 uur nodig hebben - uw tijd. Iemand die volledig getraind is kan hetzelfde bereiken in rond 50 seconden.

Er is geen gemiddelde te geven daar de graad van bereiking, de bestaande routine en het vermogen tot een innerlijk erkennen van alle factoren van het proces een te grote rol speelt.

x x Is het mogelijk extra krachten a.h.w. op te slaan voor geestelijke genezing? Om die dan in fasen over te brengen op verschillende patienten?

- Deze mogelijkheid bestaat wel, maar u dient dan wat u noemt "op te slaan" aan de grens van de gouden wereld, de levenskracht - wereld. Kunt u deze toestand aanvoelen of zelfs beseffen, dan kunt u hier een reservoir aanleggen en steeds weer aanboren door u daarvan bewust te worden en het transformatieproces in uzelf vervolgens op gang te brengen.

U beschikt dan inderdaad over meer energie dan u normalerwijs in korte tijd op zou kunnen brengen. Het is zelfs mogelijk dat een aantal mensen gezamenlijk een dergelijk krachtreservoir scheppen waaruit elk van hen dan naar behoefte ook kan putten.

De mogelijkheid bestaat dus wel degelijk. U kunt echter niet in uzelf krachten opslaan. Daar wij tijd genoeg hebben wil ik u ook trachten duidelijk te maken waarom dit niet kan.

Wanneer het gaat om levenskracht - en andere krachten - dan kunt u nooit meer daarvan in uzelf opnemen dan verwerkt kan worden door uw zenuwstelsel plus uw aura. Er is dus een persoonlijk limiet. Wil men energie in zichzelf opslaan dan is het verschil tussen de normale toestand en de opgeladen toestand na zeer korte tijd al zo gering dat een verhoogde krachtopbrengst van mogelijk zes ten honderd voor getrainden op deze wijze nog wel haalbaar zal zijn, maar zeker niet meer.

Het is duidelijk: u kunt nu eenmaal niet gedurende langere tijd uw eigen energien dermate verhogen dat u bij uitstraling van kracht b.v. een verdubbeling verkrijgt van uw normale vermogens.

Daarom is het altijd beter de energie buiten uzelf op te slaan en dan - de needs door een symbool of dergelijk middel - een concentratiepunt te scheppen dat voor u direct met de door u aangelegde reserves verbonden is.

Een dergelijk concentratiepunt maakt het mogelijk u zeer snel op deze reserve in te stellen en u kunt dan verder normaal het omzettingsproces middels uw eigen wezen tot stand brengen.

Voor dit alles geldt echter, dat enige ervaring zeker nodig is en dat men over een zekere routine dient te beschikken indien men zoiets snel en regelmatig wil kunnen doen.

x Wat is gedachtenkracht, hoe werkt zij precies, hoe werkt het proces van realisatie.

- Gedachtenkracht kan worden beschouwd als het samen van energien, zowel uit uzelf als vanuit uw omgeving en wel in overeenstemming met de capaciteit die u op het ogenblik daartoe bezit.

Dit spontaan dan wel bewust ontwikkeld. Om dan deze energie uit te stralen aan de hand van een daartoe speciaal ontwikkeld beeld.

Dit kan dan geschieden t.a.v. het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid, het kan geschieden t.a.v. zeer specifieke doelen, die dan echter wel bewust gekend moeten zijn.

De kracht op zich is het best te vergelijken met - maar niet identiek met - een zeer sterk suggestief telepathisch vermogen waarbij gedachten-uitspraken bij anderen bewustzijnveranderingen tot stand kunnen brengen.

x Op welke wijze kun je b.v. op hoogzomerlandniveau langzaam een toenemende hoeveelheid energie opbouwen?

- Welke contacten u daartoe dient te leggen is sterk afhankelijk van uw eigen persoonlijkheid, uw eigen geestelijke ontwikkeling en al wat daarmee samenhangt. Definitief antwoord is op dit punt niet te geven.

Maar hoogzomerland dient besef te worden of op zijn minst innerlijk als werkelijkheid worden aanvoeld. Let wel; het is een wereld waarin alle vormen wazig zijn en het enige wat werkelijkheids- waarde behoudt in feite reeds uit licht bestaat.

Wanneer u een dergelijke wereld in uw eigen besef aanvoelt of als ervaring op voelt komen, kunt u ook energien daarheen zenden en bepalen - u doet dit dan zelf - dat de daarin gebrachte energien daar zullen blijven berusten tot u middels een soortgelijk proces van meditatie en/of meditatie de gehele beleefde voorstelling in u herhaalt. Dan kunt u de neergelegde kracht weer aan dit punt onttelen.

Het proces van opslag en afname zelf is niet geheel omschrijfbaar in redelijke termen. Mystiek gezien kun je het als volgt verklaren:

In mij ontstaat een gevoel van het goddelijke. Dit gevoel van het goddelijke leg ik vast in een wereld die voor mij nog juist voorstelbaar is. Op het ogenblik dat deze voorstelbaarheid voor mij is ontstaan realiseer ik mij ook de onmetelijkheid van de kracht die aanwezig is.

Later zal ik een beroep doen op die kracht, welke dan wel niet onmetelijk blijkt te zijn, maar wel zeer aanzienlijk.

x Hoe verbeter je je geheugen? Kunt u een praktische methode aangeven?

- Ik wil het proberen. Ook hier moet u er rekening mee houden dat elke mens enigszins anders is. Uw geheugen is voor een deel afhankelijk van de reactiespanningen die bestaan in de hersenschors. Dit moogt u nooit uit het oog verliezen. Op aarde is geheugen medestoffelijk van aard.

Door het opladen van uw eigen zenuwstelsel is dus een middel gevonden waardoor u die oplading aanmerkelijk kunt verbeteren. Indien u zich daarbij - tijds het je opgeladen gevoelen dus - concentreert op het herinneringsvermogen zult u - tijdelijk, nogmaals - het nergetische potentiaal van de grote grijze cellen verhogen.

Dit betekent dan dat een snellere uitwisseling van associaties tijdelijk mogelijk is en verder dat de verschillende herinnerings centra gemakkelijker op elkanders impulsen aanspreken. Het gevolg is dat herinneringsbeelden zowel visueel als auditief sneller tot stand komen en dus eerder a.h.w. op afroep beschikbaar zullen zijn.

Om de methode nogmaals eenvoudig te herhalen: Mediteer tot u kracht in uzelf gevoelt. Besef nu, dat uw herinneringsvermogen beter moet functioneren, dat het erg belangrijk voor u is dat dit gebeurt, richt uw belangstelling geheel op dit punt. Mediteer a.h.w. verder over de belangrijkheid en de functies van het geheugen.

Daarna stelt u, dat deze kracht niet meer mag afvloeien.

Dit alles gesteld hebbende ontspant u zich zoveel mogelijk en keert terug tot het besef van uw eigen wereld.

Herhaal dit proces. Het aantal malen is afhankelijk van uw toestand en leeftijd en ligt tussen 5 en 50 malen. Neem tussen de oefeningen redelijke tussenpozen - minstens 36 uren.

U zult ontdekken dat de geheugenfunctie en vooral de directe toegankelijkheid van het geheugen daardoor aanmerkelijk toeneemt en dat zowel nieuwe impulsen - ook wanneer u ouder bent, boven de 60 jaren - als oudere impulsen gemakkelijker kunnen worden omgezet in woorden en beelden en dat u daardoor gemakkelijker delen van uw beleven als besef kunt verwerken in uw directe acties.

x Moet je voor het opwekken van geestelijke krachten kunstmatige emoties opwekken of moet je wachten tot zij in je opkomen tijdens een meditatie-proces.

- Kunstmatige emoties bestaan in feite niet, ten hoogste het gebruik van kunstige middelen om emoties sneller op de voorgrond te doen komen. Mogelijk noemt u het wekken dan kunstmatig, maar een werkelijke emotie bestaat altijd reeel en is deel van uw wezen en mogelijkheden.

Dit betekent dat zeker de beginnening die probeert het transformatie-proces te leren kennen en beheersen soms bepaalde emoties bewust zal proberen op te wekken, b.v. door de keuze van een meditatie-onderwerp. Ook kan men zaken beschouwen die voor de persoon zelf grote betekenis hebben.

In bepaalde gevallen kan men zich zelfs voorstellen dat dit intensifieren van in het ik aanwezige emotionele mogelijkheden nog op een andere wijze zal geschieden.

Nogmaals: de emoties zullen altijd echt zijn omdat zij nu eenmaal verbonden moeten zijn met denkbeelden en gevoelens die reeds in u leven. Wat u kunstmatig noemt mag dus ten hoogste een versterken van het reeds bestaande betekenen.

Vooraf in het begin zult u ontdekken dat u door bewust bepaalde emoties op de voorgrond te stellen sneller resultaat behaald kan worden. Naarmate u het langer doet zullen echter in u emoties sneller en duidelijker oprijzen als gevolg van het meditatieve proces en uw benadering plus in vele gevallen ook het doel dat u zich immers reeds voor het beginnen met het proces reeds enigszins voor ogen hebt gesteld. Voldoende?

x Is het mogelijk goede geestelijke en dus compenserende krachten op te wekken in het geval dat je kwaad bent, jaloeers of geïrriteerd raakt?

- Het is erg moeilijk om je, ala Munchhausen, zelf aan je pruik op te tillen. Besef dat krachten die u zonder meer naar buiten kunt richten niet gebruikt kunnen worden om moeiteloos iets van uw eigen mentaliteit te veranderen.

Wilt u dergelijke veranderingen tot standbrengen zo wil ik u raden om middels meditatieve processen juist deze onaanvaardbare kwaliteiten en eigenschappen te overwegen en u voor te stellen wat daar tegenover kan staan. Hierdoor krijgt u andere associaties en ontstaat een soort reinigingsproces. U denkt anders en realiseert u dan eerder de onredelijkheid van uw reacties.

Daarnaast is het mogelijk - maar lang niet zeker - dat u bij een ernstig en gedurig werken hieraan van buitenaf - meestal vanuit de geest - extra energie ontvangt waardoor het door overwegingen in u ontstane beseffen sterker en meer aan de oppervlakte wordt gefixeerd.

Maar zelfs dan zult u uw instinktieve en in feite gewende reacties zelf moeten leren beheersen en onderdrukken in bepaalde uitingen daarvan. Voldoende?

x Waarom werkt op den duur voor geestelijke krachten alleen meditatie en niet kontemplatie?

- Kontemplatie is gebonden aan één bepaald voorwerp of onderwerp. Een enkel begrip dus. Dit dient in u voorstelbaar te zijn, daar U anders niet werkelijk kunt kontempleren. D.w.z. dat in de kontemplatie een groot deel van de onbewuste processen gewild of niet terzijde worden geschoven in een voortdurende terugkeer naar het onderwerp dat men beschouwt.

Meditatie daarentegen laat de vlucht, de ontwikkeling van de gedachten toe en dwingt de associaties niet steeds weer terug tot een enkel punt, een enkel begrip.

Hierdoor zal meditatie ook geen remmen opleggen aan de onbewuste en ook geestelijk in u aanwezige krachten en denkbeelden. De volledige ontplooiing van het ik en de daarin berustende krachten is eenvoudiger, het contact met krachten en sferen wordt eerder en bewuster volledig ervaren.

Hetgeen ik gezegd heb hieromtrent is vooral van kracht voor degenen die aan het begin staan en willen pogen het ontstaan van, opnemen van en transformeren van krachten middels eigen ik aan te leren en vooral te leren beheersen.

Er zijn fasen, zowel in het allereerste begin als later, waarbij zowel meditatie als kontemplatie zinvol zijn of zelfs onbelangrijk worden en alleen een soort aanloop gaan betekenen. Maar waar dit laatste geldt bent u reeds zover gevorderd dat de lessen die ik u vandaag gegeven heb niet veel meer betekenen dan het verklaren van de betekenis van een enkele letter in een kleuterschool.

x Kan men hetgeen u vanavond gezegd hebt kunnen vergelijken met het ontwaken uit een dagdroom-slaap? Ik wil verder opmerken dat er een groot verschil is tussen herinnering en geheugen. Het moet van de herinnering naar het geheugen komen.

x Wat het eerste betreft wil ik opmerken dat elke vergelijking die voor u een weergave van het proces is, voor u ook wel bruikbaar zal zijn. U dient zich echter te realiseren dat anderen misschien anders associëren en formuleren, zodat uw "ontaken uit een dagdroom" voor hen niet bepaald de meeste juiste omschrijving of zelfs maar aanduiding zou zijn.

Wat het tweede betreft: de herinnering is het product van het geheugen. Het geheugen, zover dit geestelijk bestaat, is in feite een bestaansomschrijving waarbij alle beleefde factoren die deel weden van het eigen ik binnen bepaalde beelden of associatiereeksen worden uitgedrukt.

Herinnering is het product omdat, zodra het beeld ontstaan is, het geheugen tijdelijk andere waarden uitsluit en een soort pseudowerkelijkheid als beeld en/of klank etc. het bewustzijn even overheerst.

Maar ofschoon allen een geheugen hebben, blijkt dit niet voor een ieder altijd en even gemakkelijk toegankelijk. Hierbij kunnen, dat geef ik toe, onbewuste of verdrongen gevoelens en denkbeelden een rol spelen.

Er zijn b.v. mensen die een boodschappenlijstje meekrijgen omdat zij anders niet meer weten wat zij moeten halen. Maar dat haalt weinig uit omdat zij dan weer vergeten, waar zij dit lijstje gelaten hebben.

Op zo een oogenblik is dus een functie van het stoffelijke geheugen niet bruikbaar of niet voldoende bruikbaar. Is de oorzaak bewuste of onbewuste onwil, dan kun je er niet veel aan doen. Maar door het geheugen te versterken en extra energie te geven voor het werken der wederkerige stoffelijke functies, is het overigens mogelijk het herinneringsvermogen, zelfs t.a.v. dergelijke punten, aanmerkelijk te vergroten.

x U stelde dat het voor ons moeilijk is in te grijpen in b.v. het werken van de paus of de russische president. Is dit vanuit de geest mogelijk?

- Tot op zekere hoogte wel. De moeilijkheid is echter dat dergelijke persoonlijkheden er in onze ogen heel anders uitzien dan in de uwe en hun daden voor ons gemeenlijk minder belangrijk zijn dan hun motieven.

Wat betekent dat, indien de geest een dergelijke beïnvloeding probeert - wat vaak gebeurt, zij niet in de eerste plaats zich zal bezighouden met hetgeen stoffelijk belangrijk wordt geacht.

Een russische regeringsleider kan op het oogenblik niet eens zeggen dat hij tot een werkelijke wapenvermindering wil komen, daar hiermede zijn verder in functie blijven sterk wordt benadeeld.

Zelfs het leven van bepaalde staatshoofden zou onmiddellijk in gevaar komen, wanneer zij "vrede" anders zouden gaan benaderen dan zij nu doen. Voor hen is de houding die zij aannemen dan ook vaak vooral er een die door de drang tot zelfbehoud wordt bepaald.

Daar wij dit beseffen is het voor ons heel moeilijk zo in te grijpen dat deze drang tot behouden en zelfbehoud voldoende onderdrukt wordt omdat wij dan het gevoel hebben, ten onrechte in te grijpen.

Ook bij b.v. de Amerikaanse president moet men beseffen, dat zijn houding niet alleen voortkomt uit eigen overtuiging en mening maar dat hij wel degelijk zich vaak genoopt voelt om bepaalde mogelijkheden te verdedigen, bepaalde standpunten in te nemen, wanneer hijzelf het liever anders zou zien. Ook hier werkt weer de drang tot behouden van macht, positie terwijl ook het beeld dat men van zichzelf koestert terecht of ten onrechte - en van de tegenstander een heel grote rol.

Bij het bezien van het Amerikaanse optreden dient men verder te beseffen dat dit volk - als natie beschouwd - nog steeds in de puberteit verkeert.

x U sprak over het opslaan van energie. Wanneer dit niet is als vloeistof in een vat, in welke vorm wordt zij dan wel opgeslagen?

- U geeft een watervoorbeeld, ik gaf een electriciteitsvoorbeeld. Wanneer ik spreek over b.v. een condensator zo is dit alleen een zeer onvolledige vergelijking.

Je kunt het minder begrijpelijk maar iets juist omschrijven als een verdichting van mogelijkheid binnen een bepaald gebied dat gelijktijdig t.a.v. zijn omgeving zichzelf zodanig begrenst dat tussen omgeving en gebied een potentiaalverschil mogelijk, ja, zelfs noodzakelijk wordt.

Bij het watervoorbeeld kun je beter niet denken aan een vat waarin je de zaak doet, maar eerder aan een polder die je maakt en gebruikt voor wateropslag. Wat naar ik hoop voldoende is om het beeld iets helderder te maken.

Daar het echter nog niet mogelijk is de bedoelde energie technisch enigszins juist te definiëren zal het u duidelijk zijn dat ook de wereld en omstandigheden van opslag niet omschrijfbaar zijn in enigszins exacte technische termen.

Gezien de onmogelijkheid tot juiste omschrijving zal ook een weergave van opslaan - in feite verdichting van deze energie -

niet mogelijk zijn.

En hoe omschrijf je een "plaats" die in feite geen plaats is maar een tijdruimtemoment in een toestand die u niet kent maar die vanuit uw voorstellingsvermogen wel als een soort plaats benaderbaar is maar gelijktijdig voor uw diepste ervaren een eeuwigheidsmoment w eergeeft.

Zoals al blijkt kom je dan terecht in zeer ingewikkelde omschrijvingen die zinloos zijn daar zij niet voeren tot een werkelijke verbetering van begrip voor een mens op aarde. De enig andere benaderingsmogelijkheid is een mathematische waarbij formules een rol spelen die zelfs voor vaklieden nog moeilijker zijn dan eensde afleidingen van $e=mc^2$. Vergeef mij dus.

x
-

Heeft ontwakings te maken met geheugen?

U formuleert mooi, maar het is als beeld, evenals vele van de beelden die wij genoopt zijn te gebruiken, niet geheel juist. Het ontwaken is een jezelfworden en bewust functioneel zijn. Het is dus niet in de eerste plaats een geheugenfunctie, ofschoon in het functioneren een rol door het geheugen gespeeld kan worden. Het is in feite een terugkeren tot de werkelijkheid en de werkelijke beperkingen die je als ik feitelijk bezit, daarbij "vergetende" wat er in de droom aan mogelijkheden en beperkingen bestond. Met zekerheid kun je echter zeggen dat het een ingrijpende verandering van de besefstoestand betekent.

Ik probeer nu enige puntjes op de I te zetten. Het is gemakkelijker, zoals onze vriend hier doet, fraai te formuleren en dan te zeggen: nu ja, dat is ook niet onjuist. Wat er op neerkomt dat het deels onjuist is. Het juiste is echter niet geheel uitdrukbaar. Op het ogenblik dat je een deel voor het geheel uitgeeft misleid je echter zelfs jezelf en zeker anderen. Wil je dit vermijden dan rest je alleen te stellen: ergens is dit wel waar, maar er zijn zoveel andere werkingen en waarden bij betrokken. Vandaar mij pogen de betrekkelijkheid duidelijk te maken. Het ik is uiteindelijk slechts een deel van een nog onomschrijfbaar geheel.

Mag ik hiermede de bijeenkomst beëindigen? Ik heb uw vragen met bejngangstelling gehoord en hoop dat mijn antw orden zover dit mogelijk is verhelderend hebben gewerkt.

Een transformatie-proces is dus afhankelijk van iets in u. Het speelt zich in feite altijd af daar tussen hetgeen u stoffelijk meent te zijn en geestelijk werkelijk bent altijd enige overdracht van waarden plaats zal vinden. Wat een transformatie betekent van het ene niveau naar het andere.

U hebt dus niet te maken met iets wat geheel nieuw op gang gebracht moet worden, maar met een proces dat onbewust is en door het in bewustere vorm te gaan beleven bruikbaar kan worden voor andere doeleinden dan overslag en opslag van ervaringen.

De procedureomschrijvingen die ik gaf zijn mogelijk voor sommigen onvolledig. Men zou meer gedefinieerd willen zien. Wat ik u gaf is een primaire handleiding. De procedure die voor u de meest doelmatige is, moet u al werkende zelf ontdekken. Wanneer u echter geen begin maakt is ontwikkeling onmogelijk.

Ten laatste: mij was het een groot genoegen met u te kunnen spreken. De werkelijkheid is echter, dat tussen uw en mijn wereld krachten voortdurend heen en weer flitsen en omgezet moeten worden. Daarom is het ook voor u niet onbelangrijk u eens bezig te houden met transformatie van krachten. Goeden avond.

d.d. 8 april 1983

(laatste deel bekort, alles gere-
digeerd. red.)